

Mészely József

Szülőföldön barangoló (I.)

Gelence

Nyáron által víg Gelencén
Gondoláznék egy vadrécén.
Ám Gelence nem Velence,
Kötélnek nem áll a réce!

Szemerja

Szemerján a jegenyefák
Nem ölelnek fészkeket,
Irtás után csak a csonkjuk
Szemerkéli az eget.

Csernáton

Csergő-bergő Csernáton,
Füstölög a dombháton,
Száz pipából úgy pöfög,
Hogy még Dálnok is köhög!

Komolló

Réty mellett van Komolló,
Hol fára fut a komló,
Károgja is a holló:
Csattoghatna az olló.

Zágon

Dombon dúdol Zágon,
Mint madár az ágon.
Fölötte csillag ég:
Olthatatlan hűség.

Barátos

Üti Páké Barátost:
A kavicsos a sárost,
Mégsem sánta Barátos,
Mert a sara páncélos.

Doboly

Dobot vertek Dobolyba',
Hisz kávája szúrágta,
S addig verték a dobot,
Míg a szú kipotyogott!

Erdőfüle

Erdőfüle, Erdőfüle,
Hallja meg az erdő füle,
Hogy dal az ég telis-tele,
Mert most zeng a fülemüle!

Szováta

Fenyvesek közt Szováta,
Téged is vár tavába,
Melynek medve formája
Sok sót oldott magába!

Kolozsvár

Kolozsváros olyan város
A főtere káprázatos,
Súgja szobra tekintete:
E hely Mátyás szülőhelye!

Bágyon

Tudod-e, hogy hol van Bágyon?
Ahol párna sincs egy ágyon,
De bimbót bont minden álom.
Tudd meg te is, ott van Bágyon!

Martonos

Martonoson a róka
Marton osont az ólba.
Könnyű volt ám a dolga,
Tárva volt az ajtója.

Korond

Híres falu Korond is,
Menjen oda az csakis,
Kinek zsebe nem üres,
Mert agyagja is műves.

Addig pörög korongon,
Mint táncos a színpadon,
Míg kurjant a fazekas:
Ez a fazék jó hasas!

Aztán cupp és máris nő,
Újabb kancsó, hízelgő,
Karcú bokály és váza,
Mindegyik jó portéka!

Korondi kínálgató

(I.)

Rondon, rondon,
Korondon,
Korsó nő a korongon,
Mintás kancsó,
Bokály, váza,
Nincs azoknak
Sehol párja!

Korondi kínálgató (II.)

Erre, erre, emberek,
Csak itt, nálam vehettek:
Csészét, csiprot, füleset,
Kis köcsögöt, köpcöset,
Cseréptányért, madarast,
Malacperselyt, jó hasast,
Cserépsípót, füttyülőt,
Csilingelős kis csengőt,
Kondért, bögrét, öblöset,
Cikornyáktól ékeset,
Vázát, bokályt, cakkosat,
Díszük csupa cifrázat,
Tulipánjuk búzakék,
Ebből nagy a választék!
Ibrikből sincs itt hiány,
Mázás-fényes mindahány!
Gyertek, mert olcsón adom,
Nem elsózni akarom,
Jó portéka mindegyik,
Vegyétek meg, ha tetszik!

Kézdivásárhely

Kézdin ahány mézesbábos,
Pogácsája mind-mind csábos.
Ingerlik a szemet-szájat,
Kóstolhatod a formákat.

Találsz köztük: Nyalka huszárt,
Fokost tartó bajszos betyárt,
Pólyás babát, napot, holdat,
Csillagocskát, s kertés házat.

Talán legszebb a tükrös szív,
Csupa virág, inda és ív.
Minden gyerkőc azt kívánja,
Virágok közt magát lássa!

Aranykút

Aranykúton arany kutat ki látott?
Csak az, aki száz fürjtojást kirántott,
De mert ritka a fürjtojás-gazdaság,
Aranykúton sincs aranykút manapság.

Torda

Torda város nevezetes,
Pogácsája méztől édes,
Malaca meg nagyon okos,
Csak ne lenne cementporos!

Torockó

Jeles falu Torockó,
Ott az ingujj ropogó,
S hímesek az ingvállak,
Színes csíkkal mintásak.

Minden ingváll oly csodás,
Mint húsvétkor a tojás,
Hímezték a leányok,
Csillagszemű virágok.

Csíksomlyói búcsúban

A somlyói búcsúban,
Tilárom, tirárom,
Fiúk, lányok csizmában,
Tilárom, tirárom,
A lányokon rokolya,
Tilárom, tirárom,
A fiúkon harisnya,
Tilárom, tirárom,
Fiúk, lányok nyeregben,
Tilárom, tirárom,
Körhintáznak seregben,
Tilárom, tirárom,

A lovak nem zabosak,
Tilárom, tirárom,
Egytől-egyig táltosak,
Tilárom, tirárom,
A körhintás míg becsuk,
Tilárom, tirárom,
Égig harsog kacajuk,
Tilárom, tirárom!

Nagyenyed

A dércsípte kökények kékje hamvasul,
Őrhegyed tövében pezsegve forr a bor,
Örömében kurjant a vihancos szél is,
Az elmaradt darvakkal krúgatok én is:
Nagyenyed, Nagyenyed, álmaim városa,
Nevednek csengése lelkemet izzítja!

Az enyedi szüreten

Az enyedi szüreten
Kocsi zötyög kenetlen.
Zireg-zörög kereke,
Nyekereg a tengelye.

Fönn a bakon senki sincs,
Mert a kocsis nagy durbincs,
Oly tyuhajos kedve van,
Kádban ágál a mustban.

Szent György-napi sokadalom

Sepsiszentgyörgy híres város,
Vásárterén útja páros.
A sok vevő sétál sorba,
Szent György-napján hajnal óta.
A sátrakban áruhalmok,
Ajánlgatják az árusok,
Égre-földre magasztalják,
Bizony Isten így kínálja!

— Tessék, tessék, friss kalácsot,
Nem talál ma másnál jobbat!
Madártejtel dagasztottam,
Kürtősfámon pirítottam.
Cukormáza karamelles,
Attól olyan tükörfényes.
Olcsón adom, vegyék, tessék,
Kívánják a gyerekecskék!

— Előttünk is álljanak meg,
Portékáink tekintsék meg!
Van itt végben selyem, bársony,
Nyárára meg tarka vászon!
Szegélynek van zsinór, csipke,
Díszítésre arany pityke,
És a gombok, nézzék csak,
Úgy villognak, mint a Nap!

— Amit itt lát sorba rakva,
Mind korongon nőtt formásra.
Mindeniket csík és inda
Cirkalmasan körbefutja.
Ami színes, mind korondi,
A fekete csíkdánfalvi.
Van itt bokály, bögre, váza,
Nincs ezeknek sehol párja!

— Itt válasszon vásárfiát,
Keljfeljancsit, similabdát,
Játékórát, fülbevalót,
Malacperselyt, kis vasalót,
Csörgőt, kardot, falovacskát,
Vízpuskát s halasbicskát!
Olcsóbban csak addig adom,
Amíg tart a sokadalom!

— Nálam is van vásárfia,
Pattogatott kukorica
S mézeskalács, szíves-tükrös,
Krémmel mázolt virággöngyös!
Egyenként ma száz az ára,
Csak páronként alku tárgya.

Aki nem vesz, arrébb lépjen,
Hogy aki vesz, ide férjen!

Sepsiszentgyörgy híres város,
Szent György-napján vigasságos.
Pirkadattól napszentültig
Vásárterén véges-végig
Zsibong a sok vevő sorba,
S szól a nóta, száll a nóta:
Sepsiszentgyörgy híres város,
Szent György-napján vigasságos!

Sikaszó

Sikaszó, Sikaszó,
Asszonyszájban sík a szó,
Sík a szó, sikamlós,
Asszonyból lesz jó anyós!

Zetelaka

Zetelakán, Zetelakán,
Pirosító Etel ajkán
Pirosító, gyöngyház-rúzs,
Zetelaka sose bús!

Keresd

Ne ülj, mint a hal a jégen,
Sápatagon, jégfehéren,
Inkább menjünk Keresdre,
Táncot ropni nevetve!

Árkos

Árkoson a mókusok
Rég nem agronómusok,
Akrobata mindahány,
Makkért ugrik fenn a fán!

Nagydisznód

Kutyák, macskák, figyeljetek,
Nagydisznóra siessetek,
Most perzselik a nagy hízót,
Ti is kaptok ott kóstolót!

Kőröspatak

Az én falum Kőröspatak,
Két útja közt fut egy patak.
Két útja közt sok kis palló,
Vize fölött himbálódzó.

Az egyik a házunk előtt,
Majdnem fürdött egy délelőtt,
Mert egy sereg kópé gyerek
Alatt nyögött, mint egy nyereg.

Hú, egy sereg kópé gyerek
Alatt nyögött, mint egy nyereg,

Nem is nyereg, inkább tálto,
Jókedvüktől varázslatos.

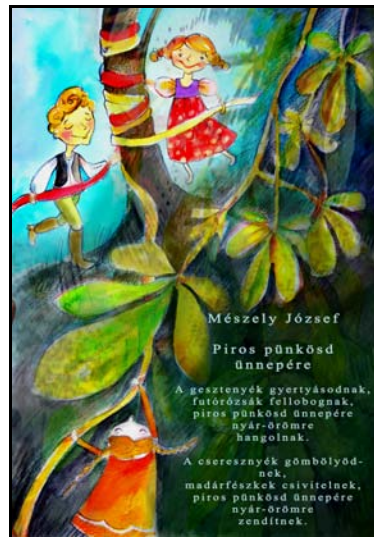
Bizony, vízbe roskadt volna
Terhünk alatt e paripa,
Ha a harang megcsendülte
Nem int haza délebedre!

Kovászna

Kovászna, Kovászna,
Akad ott még kovász ma.
Attól sül csak kenyér, búbos,
Aki süti, mind takaros!

Kalotaszeg

Kalotaszeg azért tiszta,
Mert ott hosszú a rokolya,
S felsöpri az úti port,
Tölthettek egy icce bort!

Mészely Ilka: PÜNKÖSD

(Illusztráció Mészely József *Piros pünkösöd ünnepére* című verséhez)

Beke Sándor

Szépséges kislakók

Az akváriumban
jókedvűen
úszkálnak
a díszhalak,
s míg
a mesterséges
fényben
a vízínövény alatt
pajkoskodnak,
színes hasukon
az apró
pikkelyek
szivárványlón
megcsillannak
az üres
csigaház fölött.

Ó, ezek
a díszhalak,
az ezüstösek,
a zöldeskékek,
s a pirosak,
milyen édesek!

Nézd,
a vízikehely
mellett,
az arany
és a kék
gurámi —
látod,
pettyes
testükkel
hogyan lebegnek,
s remeg a vízben
fonalszerű

hasúszójuk,
mintha otthon,
az ausztrál
szigetvilág
vizében
úszkálnának,
és lám,
milyen furcsa,
hogyan pontosan itt,
„e közös házban”
találkoztak
a maláji-félsziget
tündöklő
s magamutogató
gyöngygurámijával
ebben a bámulatos
vízibálban.

Színpompás,
aprócska,
acélkék színű
neonhalak
fölszál-
cikáznak sebesen,
egymást követik
békés csapatban,
valóban
ők volnának
a legszebb
vízi tünemények?
Alig tudom
követni őket,
a vízikalász
tövében
úgy csillogtatják
testüket,